

Gå frem i tro

Ugens vers

"I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus, han, som havde Guds skikkelse, regnede det ikke for et rov at være lige med Gud, men gav afkald på det, tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig; og da han var trådt frem som et menneske, ydmygede han sig og blev lydige indtil døden, ja, døden på et kors" (Fil 2,5-8).

Introduktion

Det var et ufatteligt offer at forlade himlens herlighed, englenes tilbedelse og fællesskabet med Faderen. Alligevel kom Jesus til denne verden, som er fuld af lidelse og død, for at åbenbare Faderens kærlighed, vinde menneskenes hengivenhed tilbage og frelse hele menneskeheden. "Ingen vil kunne fatte prisen for vor frelse, før de genløste står sammen med Frelseren foran Guds trone. Når så det evige hjemms herlighed helt og fuldt går op for os, skal vi huske på, at Jesus forlod alt dette for vor skyld, at han ikke blot forlod de himmelske boliger, men at han for vor skyld risikerede at lide nederlag og evigt tab. Så skal vi lægge vore kroner for hans fødder og istemme denne sang: 'Lammet, det slagtede, er værdigt til at få magt og rigdom og visdom og styrke og ære og lov og pris' Åb 5,12" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 83).

Det offer, Jesus bragte for vores frelse, var ufatteligt. At reagere positivt på hans ledelse, anerkende hans befalinger og forene os med ham i at nå fortabte mennesker for hans rige kræver selvopofrelse. Men selv om vores offer aldrig nogensinde kan sammenlignes med hans, vil sjælevindende arbejde for os altid være at gå i tro. Det bringer os ud af vores komfortzone og ud på ukendt farvand. Nogle gange kalder Gud os til at opgive noget; men den glæde, han tilbyder, er langt større.

Ugens tekster

- Fil 2,5-11
- Matt 4,28-20
- ApG 9,3-6.10-20
- Joh 21,15-19
- 1 Joh 3,16-18

Jesu selvopofrende kærlighed

Apostlen Paulus opmuntrer os til at have det samme sindelag over for hinanden, som var i Kristus Jesus. Men hvordan var Jesu sind? Hvad styrede hans tankegang? Hvad var vigtigst for ham?

Fil 2,5-11

Howdan viser disse vers, hvad der var vigtigst i Kristi tankegang og det mønster, der styrede hele hans liv?

Jesus var fra al evighed et med Gud. Paulus forkynder denne evige sandhed med følgende ord: "Han, som havde Guds skikkelse, regnede det ikke for et rov at være lige med Gud" (Fil 2,6). Det ord, der oversættes med "skikkelse", er det græske ord *morfē*. Det angiver en persons egentlige væsen. Her forbinder det to med samme værdi. "Dette placerer Kristus som lig med Faderen, og stiller ham langt over enhver anden magt. Paulus understreger dette, fordi han ønsker at give en langt bedre beskrivelse af, hvor stor Kristi frivillige fornedrelse var" (*The SDA Bible Commentary*, 7. bd, s. 154).

Jesus, var fra al evighed et med Faderen, men "gav afkald på det" (Fil 2,7). Bogstaveligt kan det oversættes med "at udtømme sig". Frivilligt udtømte Jesus sig selv for sine privilegier og forret som ét med Faderen for at blive mennesker lig og blive en ydmyg tjener for menneskeheden. Som en tjener åbenbarede han himlens kærlighedslov for hele universet, og udførte til sidst den allerstørste kærlighedsgerning, da han døde på korset. Han gav sit liv for at frelse os for evigt.

Det grundlæggende i Jesu tankegang var selvopofrende kærlighed. At følge Jesus betyder, at vi elsker, som han har elsket, tjener, som han tjente, og arbejder for andre, som han gjorde det. Når vi tillader Jesus gennem Helligånden at tømme os for selviske ambitioner, vil det koste os noget. Det kostede Jesus alt. Skriften siger: "Derfor har Gud højt ophøjet ham og skænket ham navnet over alle navne" (Fil 2,9).

Himlen er ethvert offer værd, som vi bringer her på jorden. Der vil blive krævet ofre af os på vejen; men glæden ved at tjene vil langt overgå dem her og nu, og den evige glæde over at leve sammen med Kristus vil få ethvert offer her til at synes ubetydeligt.

Til eftertanke

Hvornår har du sidst været nødt til virkelig at dø fra selvet for Kristi skyld? Hvad fortæller dit svar om din kristne vandring?

Kaldt til overgivelse

Forestil dig, at du er Peter og Johannes. Solen er lige stået op; en smuk galilæisk morgen jager nattens kølighed på flugt. Du tænker kun på en eneste ting: at fange fisk, rigtig mange fisk. Fangsten har været god på det sidste, og du ser frem til endnu en dag med godt resultat. Og så ser du ham komme i det tidlige morgenlys. Jesus fra Nazaret. Du har ingen anelse om, at om nogle få øjeblikke vil hele dit liv forandres.

Matt 4,18-20

Hvorfor tror du, at Peter og Johannes var villige til at overgive sig så fuldstændigt til at følge Kristus? Hvad i teksten fortæller os, at Jesus kaldte dem til noget langt højere end at fange fisk?

I Johannesevangeliet læser vi, at disse mænd allerede i over et år havde haft et vist kendskab til Jesus; men at de endnu ikke havde overgivet sig fuldt til ham. Der må have været en holdning hos Jesus, noget i hans udseende, ord og handlinger, som gjorde det klart for disse galilæiske fiskere, at det var et guddommeligt kald, han gav dem. Grunden til, at de forlod deres både, erhverv og kendte omgivelser for at følge ham, var, at de følte sig kaldet til et højere formål, noget helt ekstraordinært. Det er ikke sikkert, at Gud i dag kalder dig til at opgive dit arbejde; men han kalder dig til en ekstraordinær opgave, nemlig at dele hans kærlighed med andre og vidne om hans sandhed til hans navns ære.

Matt 9,9

Tænk over toldereren Matthæus og hans kald. Hvad ser du som usædvanligt i denne beretning?

Toldere på Jesu tid var ofte afpressere, som udnyttede deres officielle magt til at undertrykke almindelige mennesker. De hørte til nogle af de mest afskyede mennesker i Israel. Kristi indbydelse "følg mig" forudsætter, at Matthæus allerede havde hørt om Jesus og i sit hjerte ønskede at følge ham. Da invitationen kom, var han klar. Han var forbløffet over, at Kristus ville tage imod ham som en af sine disciple.

Vi har alle en dyb længsel efter mening i tilværelsen. Vi ønsker at leve for noget værdifuldt, noget større og ædlere. Kristus kalder os ligesom Matthæus til at følge ham.

Til eftertanke

Tænk over, hvad nogle mennesker har været nødt til at opgive for at følge Jesus. Hvorfor vil det i sidste ende altid være det værd?

Paulus, Guds udvalgte redskab

Da Paulus tog imod Jesus, blev hele hans liv totalt forandret. Kristus gav ham en helt ny fremtid. Han førte ham ud af hans komfortzone til erfaringer, som han knapt kunne have forestillet sig. Under Heligåndens ledelse forkyndte apostlen Paulus Guds ord for tusinder af mennesker i middelhavsområdet. Hans vidnesbyrd ændrede historien både for kristendommen og for verden.

ApG 9,3-6.
10-20

Hvordan viser disse vers, at Jesus havde en guddommelig plan for Paulus' liv?

Jesus vælger ofte nogle af de mest usandsynlige kandidater til at vidne om hans navn – fx de besatte, den samaritanske kvinde, en prostitueret, en tolder, galilæiske fiskere og nu en person, der forfulgte de kristne. Alle disse mennesker blev forvandlet af Guds nåde og sendt ud med hjertet fyldt af glæde for at fortælle om, hvad Kristus havde gjort for dem. Ingen af dem blev nogen sinde trætte af at fortælle deres historie. Det, Kristus havde gjort for dem, var så fantastisk, at de var nødt til at fortælle andre om det. De kunne ikke tie.

ApG 28,28-31
2 Tim 4,5-8

Sammenlign teksterne. Hvad i disse vers fortæller os, at Paulus aldrig vaklede i sin beslutning om at give hele sit liv til Kristus i sjælevindende arbejde?

Mens Paulus sad i fængsel i Rom, bekræftede han, at "denne frelse fra Gud er sendt til hedningerne; og de skal høre!" (ApG 28,28). Han modtog alle, som besøgte ham, og forkyndte Ordet for dem (ApG 28,30-31). Mod slutningen af sit liv formanede han Timotheus i hans arbejde som evangelist, og Paulus kunne sige om sig selv: "Jeg har stridt den gode strid, fuldført løbet og bevaret troen" (2 Tim 4,7).

Gud kalder hver eneste af os til at arbejde sammen med ham i denne verden. Det er indlysende, at Paulus på trods af de mange vanskeligheder, han mødte (se 2 Kor 11,25-30), forblev tro imod Guds kald. Beretningen om, hvordan den tidligere kristenforfølger blev en af de mest indflydelsesrige og betydningsfulde fortalere for den kristne tro, forbliver et stærkt vidnesbyrd om, hvad Gud kan gøre gennem et menneske, der overgiver sit liv til at arbejde for Herren.

Til eftertanke

Hvad har Gud kaldt dig til at gøre? Gør du det?

Kærlighedens krav

Kærlighed manifesterer sig altid i handling. Vores kærlighed til Kristus får os til at ønske at gøre noget for fortabte mennesker. Paulus sagde det tydeligt, da han skrev til menigheden i Korinth: "Thi Kristi kærlighed tvinger os" (2 Kor 5,14). Kristendommen handler ikke primært om at opgive ting for at blive frelst. Jesus opgav himlen, så vi kunne blive frelst. Jesus inviterer os ikke kun til at give af vores tid, talenter og midler for sin sag. Han inviterer os til at give vores liv.

I et morgenmøde med sine disciple på bredden af Genesaretsøen opstillede Jesus på eminent måde den guddommelige kærligheds krav.

Joh 21,15-19

Hvad spurgte Jesus Peter om tre gange, og hvad svarede Peter? Hvorfor tror du, at Jesus stillede det samme spørgsmål tre gange?

Peter havde fornægtet Jesus tre gange; efterfølgende fik Jesus en kærlighedserklæring fra Peter tre gange. I overværelse af de andre disciple genopbyggede Jesus Peters tillid til, at guddommelig kærlighed havde tilgivet ham, og at Jesus stadig kunne bruge ham.

Joh 21,15-19

Læg specielt mærke til Jesu svar på Peters bekræftelse af sin kærlighed til Kristus. Hvad sagde Jesus, at han skulle gøre til gengæld?

Guddommelig kærlighed er aktiv. Ægte kærlighed er mere end varme følelser. Den indbefatter forpligtelse. Kærlighed tvinger os til handling. Den får os til at række ud til en verden, hvor mennesker er fyldt med et desperat behov. Da Jesus sagde til Peter: "Vogt mine lam!", gav Jesus både en befaling og en opmuntring. Mesteren bad om et svar på sin kærlighed, og samtidig opmuntrede han Peter ved at vise, at han stadigvæk havde en opgave til ham. Det gjorde han på trods af Peters skammelige opførelse, da han nægtede, at han kendte Jesus.

Hvad er pointen? Måske har du også svigtet Jesus. Måske har du med dine handlinger fornægtet ham mere end en gang. Den gode nyhed er, at hans nåde stadigvæk er tilgængelig, og Gud har ikke opgivet dig endnu. Der er stadig en plads til dig i hans værk, hvis du er villig.

Til eftertanke

Har du ligesom Peter nogen sinde fornægtet Jesus? Hvis du har, hvad fortæller historien om Peters fornægtelse – og om Kristi ord til Peter bagefter – netop til dig?

Kærlighedens forpligtelse

Ved slutningen af samtalen mellem Peter og Jesus ser vi to mænd, der går sammen langs søbredden. Mens bølgerne slår mod stranden, fortæller Jesus Peter om, hvad discipelskab koster. Han ønsker, at Peter skal være helt klar over, hvad han kommer til at møde, hvis han tager imod Jesu invitation: "vogt mine lam".

Joh 21,18-19

Hvad fortalte Jesus Peter om, hvad discipelskab koster? Hvorfor tror du, at Jesus åbenbarede noget så chokerende for Peter på dette tidspunkt i hans liv?

Jesus forudsagde den martyrdød, som Peter en dag skulle komme til at lide. Hans hænder ville blive strakt ud på et kors. Men Jesus tilbød også Peter tilværelsens største glæde: at se sjæle blive vundet for Guds rige. På pinsedagen ville han se tusinder komme til Kristus. Han ville udføre mirakler i Jesu navn og herliggøre ham. Han ville opleve den evige glæde over fællesskab med Jesus i hans mission.

Peter blev bedt om at forpligte sig med åbne øjne. For Peter var intet offer for stort, når det gjaldt at tilslutte sig Jesu mission.

1 Joh 3,16-18

For Johannes er kærlighed mere end en abstrakt følelse. Hvordan definerer han kærlighedens ultimative offer?

I evigheden vil intet af det, vi har gjort, synes som et offer. Vores investering af tid og anstrengelse, investeringen af vores liv, vil blive belønnet i rigt overmål. Hvilken glæde det er at omsætte kærlighed til handling, at vende intentioner til forpligtelse. Når vi svarer positivt på guddommelig kærlighed ved ikke at holde noget tilbage, når vi i tjeneste rækker ud og vidner for andre, opfylder vi hensigten med vores liv, og oplever livets allerstørste glæde. Jesus sagde rammende: "Når I ved det, er I salige, hvis I gør det" (Joh 13,17). Livets største glæde og mest varige lykke kommer, når vi opfylder hensigten med vores eksistens ved at herliggøre Gud gennem den måde, vi lever på, og når vi deler hans kærlighed og sandhed med verden.

Til eftertanke

Det er svært at forstå tanken om en evighed, når det eneste, vi kender til, er en lille bitte del af tiden. Men forsøg alligevel at forestille dig evigt liv, et evigt og godt liv, bedre end noget, vi kan opleve her. Tænk også over, om der er noget i den korte tid, vi lever, som er mere værd end løftet om det evige liv, vi har i Jesus.

Til videre studium

"De, som har det åndelige ansvar for menigheden, bør finde måder og midler, hvor hvert eneste menighedsmedlem får mulighed for at have en opgave i Guds værk. Alt for ofte er dette ikke sket i tiden, der er gået. Planer er ikke tydeligt blevet lagt og gennemført, hvor alles talenter kan udnyttes i aktiv tjeneste. Det er kun nogle få, der indser, hvor meget der er gået tabt af den grund.

Ledere i Guds sag skal som vise generaler lægge planer for fremstød på alle fronter. I deres planlægning skal de i særlig grad studere det arbejde, der kan udføres af lægfolk for deres venner og naboer. Guds gerning på denne jord kan aldrig afsluttes, før de mænd og kvinder, som udgør vores menighed, støtter op om arbejdet og forer deres indsats med præsternes og menighedens embedsmænd.

Synderes frelse kræver alvorligt personligt arbejde. Vi skal bringe dem livets ord, ikke vente på, at de kommer til os. Åh, om jeg kunne tale nogle ord til mænd og kvinder, som kunne vække dem til flittig handling! De øjeblikke, vi nu har, er få. Vi står lige ved den evige verdens grænse. Vi har ingen tid at miste. Hvert øjeblik er en gylden anledning og alt for værdifuldt til at bruge på os selv. Hvem vil inderligt søge Gud og få styrke og nåde fra ham til at være hans trofaste arbejdere i missionsmarken?

I hver eneste menighed findes der talenter, som med den rette slags arbejde kan udvikles til at blive en stor hjælp i dette arbejde. Til at opbygge vores menigheder, er der brug for en god indsats fra vise arbejdere, der opdager og udvikler talenter i menigheden – talenter, som kan blive udviklet til brug for Mesteren" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, 9. bd, s. 116-117).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Hvad er hovedtanken i citatet herover? Hvilken indflydelse kan det have at følge dette råd – på din egen vidnetjeneste og menighedens udadvendte arbejde?**
- 2. Hvordan viser ægte kærlighed sig? Hvad er falsk kærlighed?**
- 3. Tal sammen i klassen om, hvad nogle mennesker har ofret for Gud, deriblandt også livet. Hvad kan vi lære af de historier?**
- 4. Tænk over, hvad du har ofret for Kristus. Hvad har du i det hele taget ofret? Var det det værd? Hvordan vil du forklare over for en ikke-kristen, hvad du gjorde og hvorfor?**

